

परम्

परप्रतिनमा, [ऋ] } पुं, (प्रतिनमुः परः
परप्रपौत्रः } अन्तरः ।) इडप्रपौत्रः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

परभागः, पुं, (परस्य श्रेष्ठस्य भागः ।) गुणोत्-
कथः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रघुः । ५।७० ॥

“आभाति लब्धपरभागतयाऽधरोष्ठे
लीलासितं सदृशान्धिरिव त्वदोद्यम् ॥”)

सुसम्पत् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ शेषांशश्च ॥

परभुक्ता, स्त्री, (परेण परपुरुषेण भुक्ता ।) अग्य-
पुरुषसम्मोगविशिष्टा । यथा,—

“परभुक्ताश्च कान्ताश्च यो भुङ्क्ते स नराधमः ।

स पथने कालस्तत्रे यावच्चन्द्रदिवाकरौ ॥

न सा देवे न सा पेत्रे याकाहा पापसंयुता ।

तस्या द्यालिङ्गने भर्ता भयश्रीस्त्रिजसा हतः ॥

देवताः पितरस्तस्य हृद्यदाने च तपणे ।

सुखिनो न भवन्त्येवमित्याह कमलोद्भवः ॥

तस्माद्यज्ञेन भाव्याश्च रक्षणं कुरुते सुधीः ।

अन्यथा पापिनीभर्ता निश्चितं नरकं व्रजेत् ॥

पदे पदे सावधानः कान्तां रक्षति पण्डितः ।

न प्रतीनिष्ठकौ घोषा दोषाणाञ्च करणिका ॥

कलत्रं पाकपात्रञ्च सदा रक्षितुमर्हति ।

परस्पर्शादशुद्धाश्च शुद्धां स्वस्पर्शेन सदा ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्ण जन्मखण्डे १८ अध्यायः ॥ ३ ॥

अथेन भविते चि ॥

रभृत्, पुं, (परान् कोकिलान् विभर्तीति । डु
भृत्लि भृतिपुष्टौ + क्विप् । परेषां भृदिति
केचित् ।) काकः । इत्यमरः । २ । ५ । २० ॥

(परजनपोषके, चि । यथा, भागवते । २ । २ । ५ ।

“चौराणि किं पथि न सन्ति दिशन्ति भिर्त्तां

नैवाङ्गिपाः परभृत्तः सरितोऽप्यशुष्यन् ॥”)

परभृत्तः, पुं, (परेण काकेन भृत्तः पुष्टः ।) कोकिलः ।

इत्यमरः । २ । ५ । १६ ॥ (यथा, ऋक्कटौषे ।

“परभृत्त इव नीङ्गे रक्षितो वायसीभिः ॥”

स्त्रियां टाप् । यथा, रघौ । ६ । ४७ ।

“परभृताभिरितीव निवेदिते

सरमते रमते स्र बधूजनः ॥”

तथाच कुमारः । ६ । २ ।

“चूतयष्टिरिवाभ्यासे मधौ परभृतोऽम्बुखी ।”

अत्र मल्लिनाथः । “परभृत्तया कोकिलया

उम्बुखी सुखरा । परभृत्तैति क्रियाशब्दविव-

क्षायां ‘नातिरस्त्री इति ङीप् प्रत्ययो न भवति ।

अथवा भृङ्गरणं सम्पदादित्वात् क्विप् । परैः

भृत्तयस्यास्तया परभृता इति आसेन आख्यातम् ।

पदमञ्जरीकारस्तु परैः भियते इति कर्म्मणि

क्रिपमाह ॥”) परपोषिते चि ॥

परम्, अ, (पु पूर्त्ता + अम् ।) निधोगः । क्षिपः । इति

मेदिनी ॥ पञ्चान् ॥ (कित्त्वर्थे) । यथा, पञ्चतन्त्रे ।

“तेषां सर्वे शास्त्रपारगाः परं बुद्धिरहिताः ॥”

अधिकम् । यथा, रघुः । १ । १७ ।

“रेखाभात्रमपि चुम्बामानोर्वर्त्मनः परम् ॥”

अनन्तरम् । यथा, तन्त्रे । १ । ६६ ।

“नूनं मत्तः परं वंश्याः पित्रविविधे ददर्शनः ॥”)

परम

परम, अ, अगुञ्जा । इति मेदिनी ॥ हां इति

भाषा । तथा च । अमेवं परमं मते । इत्य-

मरः । ३ । ४ । १२ ॥ त्रीणि मते अगुमर्तौ ।

ओं कुरु ओमित्युक्तवतः । एवं वाटं एवं यदाह

भगवान् । परमन्ते आवसं ममेदं परमम् । त्रयं

प्रकारेऽपि । इति भरतः ॥

परमः, त्रि, (परं उत्कृष्टं मातीति । “आती-

ऽनुपसर्गे कः ॥” ३ । २ । ४ । इति कः ।) परः ।

उत्कृष्टः । इति मेदिनी ॥ (यथा, मनुः । ६ । ३१६ ।

“सञ्चया ब्राह्मणाः पूज्याः परमं देवतं हि तत् ॥”)

प्रधानम् । (यथा, मनुः । ६ । ६६ ।

“एवं संन्यस्य कर्म्मणि स्वकार्यपरमोऽसृष्टः ॥”)

आद्यः । ओङ्कारः । इति विश्वः ॥ (यथाः

कुमारः । ६ । ३५ ।

“ततः परममित्युक्ता प्रतस्थे सुनिमज्जलम् ॥”)

अयोसरः । इति हेमचन्द्रः ॥ (महादेवः ।

यथा, महाभारते । १३ । १७ । ५१ ।

मन्त्रवित् परमोमन्त्रः सर्वभावकरो हरः ॥”)

परमगतिः, स्त्री, (परमा गतिः ।) सुक्तिः । मोक्ष-

हेतौ चि । यथा । गुणातीतोऽपोश्चिगुणसच्चि-

वस्त्राक्षरमयस्त्रिर्गर्भैः दृष्टिस्थितिविलयकर्म्मणि

कुरुते । ह्यपापारावारः परमगतिरेष त्रिजगतां

नमस्तस्मै कसौचिदमितमहन्ने पुरभिदे । इति

मङ्गलवादः ॥ तस्या लक्षणं यथा,—

“यां विप्राः सर्वतः श्रान्ता विशुद्धा ज्ञाननिष्चयाः ।

गतिं गच्छन्ति सन्तुष्टास्तामाहुः परमां गतिम् ॥”

इति महाभारते मोक्षधर्मः ॥

परमगवः, पुं, स्त्री, परमश्चासौ गौचिती अष्टगौः ।

परमपदः, पुं, स्त्री, (पद्यते ज्ञानिभिः प्राप्यते इति

पदम् । ततः कर्मधारयः ।) अष्टस्थानम् । पर

देवताचरणः । यथा । स्वपुष्पैराकीर्णं कुसुम-

धनुषो मन्दिरमहो पुरो ध्यायन् ध्यायन् यदि

जपति भक्तस्तव मनुम् । स गन्धर्वश्रेणीपति-

रपि कवित्वात्तनदीनदीनः पथ्यन्ते परमपद-

लीनः प्रभवति ॥ इति कर्पूराखसोत्रम् ॥

परमब्रह्म, [नृ] स्त्री, (परमं ब्रह्म ।) परमेश्वरः ।

नारायणः । यथा ।

सत्यतया उवाच ।

“यदेतत् परमं ब्रह्म त्वया प्रोक्तं महासुने ।

तस्य रूपं न जानन्ति योगिनोऽपि महात्मनः ॥

अनामगोत्ररहितममूर्त्तं मूर्त्तवर्जितम् ।

कथं तन्न ज्ञायते ब्रह्म संज्ञानामविवर्जितम् ॥

तत्तस्य संज्ञां कथय येन जानाम्यहं गुरो ! ॥”

दुर्वासा उवाच ।

“यदेतत् परमं ब्रह्म देवादेषु पश्यते ।

स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥

स यज्ञे विधिरेहेदानैर्दत्तैश्च सत्तम ! ।

प्राप्यते परमो देवः स्वयं नारायणो हरिः ॥”

इति ब्राह्मपुराणम् ॥

परमर्षिः, पुं, (परमश्चासौ ऋषिश्चेति ।) अस्य

सुतपत्तिर्यथा,—

“ऋषिर्ह्येमागतौ धातुर्विद्यासत्यतपःयुतैः ।

परम

एष सन्निकथो यस्मात् ब्रह्मणश्च ततस्त्वृषिः ॥

धित्ति समकालानु बुद्ध्या चर्त्तिकर्त्तृ विश्वयम् ।

ऋषते परमं यस्मात् परमर्षिस्ततः स्मृतः ॥

गन्धर्गादृषतेर्धातीनां मानि वृत्तिकारणम् ।

यस्मादेव स्वयं भूतस्तस्माच्च ऋषिता मता ॥”

इति मातृख्ये १२० अध्यायः ॥

भेलादिऋषिविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

(वेदव्यासो हि परमर्षिः । यथा, महाभारते ।

१ । १ । १७ ।

“हेपायनेन यत् प्रोक्तं पुराणं परमर्षिणा ॥”)

परमम्वधर्मा, [नृ] त्रि, परमस्यो धर्मो यस्य ।

इति कर्मधारयपूर्वपदबहुव्रीहौ सिद्धान्त-

कौमुदी ॥

परमहंसः, पुं, (परमः श्रेष्ठः हंसः सोऽहं आत्मा

यस्य ।) सत्यासि विशेषः । अस्य लक्षणं यथा ।

जातरूपवेरो निर्देन्दो निरायहस्तत्रब्रह्ममार्गे

सम्यक् सम्पन्नः शुद्धमानसः प्राणसंघारणार्थं

यथोक्तकावे भैक्षमाचरन् लाभालाभौ समौ

हत्वा श्रूयागारदेवगृहदण्डकूटवस्त्रीकवचमूल-

कुलालशालाभिहोत्रनदीपुलिनगिरिकुहरकन्दर-

कोटरनिकरस्थिखिबेन्निकेतवासी निष्पयज्ञो

निर्ममः शुक्लध्यानपरायणः अध्यात्मनिष्ठः शुभा-

शुभकर्म्मनिर्मलनाय सत्यासेन देहत्यागं करोति

यः स एव परमहंसो नामेति जीवन्मुक्तिविवेकः ॥

(अयं हि चतुर्विधावधूतेषु श्रेष्ठः । यदुक्तं

महानिष्ठागतन्त्रे ।

“चतुर्गामवधूतानां तुरीयो हंस उच्यते ।

त्रयोऽन्ये भोगयोगाद्या सुक्ताः सर्वे शिवोपमाः ॥”

परमहंसेन हि यज्ञोपवीतादिचिह्नानि परि-

त्यज्य कौपीनादिकं धारणीयम् । यदुक्तं सूत-

संहितायां ज्ञानयोगे ।

“परमहंसस्त्रिदण्डश्च रज्जुं गोबालमिश्रितम् ।

शिव्यं जलपवित्रञ्च पवित्रञ्च कमखलुम् ॥

पक्षिणीमजिनं सूचीं च्छुतं खनित्रौ लपायिकाम् ।

शिखां यज्ञोपवीतञ्च नित्यकर्मं परित्यजेत् ॥

कौपीनं क्रादनं वस्त्रं कन्यां शीतनिवारिकाम् ।

योगपट्टं वहिर्वस्त्रं पादुकां कृत्रिमद्रुतम् ॥

अक्षमालाञ्च शङ्गीयात् वैश्वं दण्डमन्नगम् ।

अभिरिवादिभिर्मन्त्रैः कुर्यादुद्धमगं सुदा ॥

आमिति च त्रिभिः प्रोथ परमहंसस्त्रिपुण्ड्रकम् ॥”

अविदुषा परमहंसेन एकदण्डन भाष्यम् ।

विदुषा तु दण्डादिकं किमपि न धारणीयम् ॥

यदुक्तं निर्णयसिन्धौ । “परमहंसस्यैकदण्ड एव

सोऽप्यविदुषः । विदुषास्तु सोऽपि नास्ति ।

न दण्डं न शिखां नाच्छादनं धरति परमहंसः ॥”

परमहंसास्तु कैवलं प्रणवजपतत्परं एव

भवति । यदुक्तं सूतसंहितायाम् ।

“प्रणवाद्यास्त्रयोवेदाः प्रणवे पथ्यवस्थिताः ।

तस्मात् प्रणवमेवैकं परमहंसः सदा जपेत् ॥

विविक्तदेशमाश्रित्य सुखासीनः समाहितः ।

यथाशक्ति समाधिस्थो भवेत् सञ्जासिर्ना वरः ॥”

परमहंसास्तु “तत्त्वमसि” इत्यादि महावाक्यव-